

- \* Vasario 5 d. – šv. Agotos minėjimas ir pirmasis mėnesio sekmadienis:
  - 9 val. Šv. Mišios už parapiją ir pašaukimus.
  - Šv. Mišiose bus šventinama šv. Agotos (pačių atsinešta) duona ir vanduo, kaip priemonė nuo gaisrų ir kitų nelaimių.
- \* Vasario 6 d. – pirmasis mėnesio pirmadienis:
  - 18 val. Šv. Mišios už mirusius aukojusiųjų intencijomis.
- \* Vasario 7 d. – pirmasis mėnesio antradienis:
  - 8 val. Sudėtinės Šv. Mišios į šv. Antaną aukojusiųjų intencijomis. Po Šv. Mišių palaiminimas šv. Antano relikvija.
- \* Vasario 9 d. – 12 val. melsimės už prel. Antaną Maskeliūną minint mėnesį po mirties.
- \* Vasario 11 d. – Pasaulinė ligonių diena:
  - Savo maldose prisiminkime visus ligonius ir juos slaugančius (aplankykite – pasimelskite).
- \* Vasario 14 d. – Šv. Kirilo ir Metodijaus – Europos globėjų šventė.
- \* Vasario 16 d. – Lietuvos Nepriklausomybės šventė:
  - 12 val. Šv. Mišios už Lietuvą.
- \* Vasario 20 d. – 18 val. Šv. Mišiose melsimės už kun. Algirdą Juozą Pasilauską.
- \* Vasario 22 d. – šv. Apaštalo Petro sosto šventė.
  - Šią dieną suteikiami visuotiniai atlaidai tikintiesiems aplankiusiems **katedrą** ir sukalbėjusiems „Tėve mūsų“ ir „Tikiu“.
- \* Vasario 23 d. – Po vakaro Šv. Mišių – 18.30 parapijos salėje pirmasis „Alfa“ kurso susitikimas. Kursai nemokami, juos organizuoja Šventosios Šeimos seserys. **Būtina** išankstinė registracija tel. 860082160.
- \* Vasario 28 d. – Užgavėnės.
- \* Kovo 1 d. – Pelenų diena – Gavėnios pradžia:
  - Privalomas pasninkas.
  - Šv. Mišios 8, 12 ir 18 val
  - 12 val. Šv. Mišiose bus šventinami pelenai ir atgailos ženklan barstomos tikinčiųjų galvos.
- \* Gavėnioje:
  - Kryžiaus kelias – penktadieniais 17.20 val., sekmadieniais po 9 val. Šv. Mišių.
  - Kryžiaus kelias Šv. Kryžiaus bažnyčioje – sekmadieniais 12.20 val.
  - Graudūs verkimai – sekmadieniais sumos Šv. Mišių metu ir adoruojant Švč. Sakramentą.
- \* Kovo 4 d. – Šv. Kazimiero – Lietuvos globėjo iškilmė.
  - Gavėnios rekolekcijos – Kovo 31 – Balandžio 2 d.



### ARKIVYSKUPAS TEOFILIUS MATULIONIS BUS SKELBIAMAS PALAIMINTUOJU

*2016 m. gruodžio 1 d. popiežius Pranciškus įgaliojo Šventųjų skelbimo kongregaciją paskelbti dekretą, pripažįstantį Dievo tarno arkivyskupo Teofiliaus Matulionio (1873–1962) kankinystę ir taip atveriantį kelią jo paskelbimui palaimintuoju. Iškilmingas arkivysk. Teofiliaus Matulionio skelbimas palaimintuoju turėtų įvykti tuomet, kai bus baigtos derinti visos detalės su Šv. Sostu. Paskutinis lietuvis palaimintuoju buvo skelbiamas vyskupas Jurgis Matulaitis 1987 metais. Skelbimas palaimintuoju – tai žingsnis į pripažinimą šventuoju.*

*Arkivyskupas Teofilius Matulionis yra sakęs: „Kai pamanai, koks geras ir gailėstingas yra Viešpats: savuosius suranda miškuose, tundrose, vidurnaktį... Širdingai dėkui Jam! Gerai sutvarkė Apvaizda, kad ir mus – brolius kunigus – atsiuntė ten, kur tikintieji. Kur avys – ten ir ganytojai.“*

*Dievo tarnas arkivysk. Teofilius Matulionis patarnavo visiems žmonėms, neatsižvelgdamas į jų tautybę: latviams, lenkams, baltarusiams, lietuviams. Jis pasižymėjo ypatinga ištikimybe Bažnyčiai, sovietmečiu atsisakė kurti nacionalinę Lietuvos Katalikų bažnyčią. Nors buvo nuolat persekiojamas, patyrė įvairių represijų, Dievo tarnas T. Matulionis pasitikėjo Dievu ir atkakliai laikėsi apsisprendimo vykdyti Dievo valią. Tai gyvo krikščioniško tikėjimo pavyzdys kiekvienam. Dievo tarnui ypatingai artima buvo malda į Švč. Jėzų Širdį, pamaldumas Švč. M. Marijai. Stiprybės jis sėmėsi adorodamas Švč. Sakramentą.*



**KELIONĖ SU TEOFILIUMI (2017-ųjų sausis)**

## VIENYBĖS ILGESYS TEOFILIAUS TARNYSTĖJE

Sausio 18-25 dienomis Bažnyčios liturginiame kalendoriuje meldžiamasi už krikščionių vienybę. Istorijos bėgyje krikščionybė išgyveno skaudžių skilimų, kurių pagrindinė priežastis glūdi žmogaus nuodėmingume, dažnai besislepiančiame po politiniais ar ekonominiais motyvais. Jei krikščioniškuose kraštuose tikintieji buvo beveik apspratę su šiuo blogiu, tai misijose krikščionių susiskaldymas kėlė didžiulę grėsmę Kristaus Evangelijos plėtrai. Misijas vykdė ne tik katalikai ar stačiatikiai, bet taip pat ir įvairios protestantų bažnytinės bendruomenės, todėl krikščionybę norintiems priimti pagonims buvo nesuprantami misionierių tarpusavio ginčai dėl tikėjimo. Tad krikščionių vienybės ilgesys ir ekumeninio judėjimo ištakos 19 amžiaus pabaigoje kilo misijų kraštuose. Žymiai vėliau Vatikano II Susirinkimas rašys: krikščionių pasidalijimas „atvirai prieštarauja Kristaus valiai, ir yra papiktinimas pasauliui, ir kenkia šventam uždaviniui skelbti Evangeliją visai kūrinijai“ (UR 1).

Su šiuo sunkumu susidūrė ir garbingasis arkivyskupas Teofilus Ma-

tulionis. Būdamas Bikavos klebonu (Latvija) 1909 m. kun. Teofilus tėvų prašymu pakrikštijo silpną kūdikį iš kaimyninės Dricanų parapijos. Kūdikio mama buvo stačiatikė, o tėvas – katalikas. Caro įstatymai griežtai draudė katalikų kunigams krikštinti kūdikį, kurio bent vienas tėvų nėra katalikas. Apie įvykusį krikštą netrukus sužinojo ir valdžios atstovai, kurie patraukė nepaklusnų kunigą baudžiamojon atsakomybėn. Teisėjas kunigo klausė:

– Ar žinojai, kad kūdikio motina yra stačiatikių tikėjimo?

Kun. Teofilus atsakė:

– Taip, bet taip pat žinojau, kad kūdikis yra silpnas ir kad aš privalau pasirūpinti, jog jis nemirtų be krikšto.

Nesupratęs tokio kunigo pasiteisinimo, 1910 m. Rezeknės apylinkės teismas nuteisė kun. Teofilų vieneriems metams nelaisvės, leidžiant bausmę atlikti uždarame vienuolyne. Taip Teofilus atsidūrė prie šv. Kotrynos bažnyčios esančiame vienuolyne Peterburge. Bausmės esmė buvo ta, kad kunigas buvo nušalintas nuo bažnytinių pareigų, privalėjo nuolat būti vie-

nuolyno teritorijoje ir negalėjo viešai vadovauti pamaldoms. Teofilus pirmą kartą buvo teisiamas dėl krikščionių nevienybės ir dėl to, kad žmogaus išganyką – Krikštą iškėlė aukščiau siaurų konfesinių bei civilinių įstatymų suvaržymų. Juk „Dievo reikia klausyti labiau, negu žmonių“ (Apd 5,29).

Kun. Teofilus teismo nuosprendį apskundė, dėl ko bausmė jam buvo sumažinta iki šešių mėnesių. Po bausmės atlikimo jis buvo paskirtas Šv. Kotrynos bažnyčios Peterburge vikaru. Nors dėl krikščionių susiskaldymo kun. Teofilui teko pirmą kartą patirti laisvės apribojimą, tačiau jo gyvenimas vedė link glaudesnės vienybės su kitų krikščioniškų tikėjimų išpažinėjais. Vėliau patekęs į lagerį bei kalėjimus jis sutikdavo kitų krikščioniškų konfesijų

išpažinėjų ir jų dvasininkų, tarp kurių daugiausia būdavo stačiatikiai, tačiau pasitaikydavo ir protestantų. Teofilus patyrė, jog įkalinimas ir bendras vargas suvienija žmones. Tad kodėl negalėtų vienyti krikščioniškas tikėjimas? – Į šį klausimą atsako Vatikano II susirinkimas, į kurį garbingasis arkivyskupas Teofilus buvo kviečiamas, bet taip ir nespėjo nuvykti:

„Nėra tikro ekumenizmo be vidi-  
nio atsivertimo. Juk vienybės troškimai  
kyla ir bręsta iš dvasios atsinaujinimo,  
savęs išsižadėjimo ir dosnios meilės.  
Todėl reikia melsti dieviškąją Dvasią  
nuoširdaus savęs išsižadėjimo, nuolan-  
kumo ir romumo tarnaujant bei didžio  
broliškumo kitiems malonės“ (UR 7).

*Mons. dr. Algirdas Jurevičius*

[www.matulionis.info](http://www.matulionis.info)

## VASARIO MĖNESIO SKELBIMAI:

- ★ Vasario 2 d. – Kristaus Paaukojimo (Grabnyčių) šventė ir pirmasis mėnesio ketvirtadienis. Taip pat pašvęstojo gyvenimo diena:
  - Šv. Mišios kaip sekmdienį (9, 12 ir 18 val.).
  - Nuo 9.30 iki 18 val. Švč. Sakramento adoracija.
  - 9 ir 18 val. Šv. Mišios už sergančius (lapelius su sergančiųjų, už kuriuos norėtumėte, kad būtų meldžiamasi, vardais palikite aukų dėžutėje prie altoriaus).
  - 12 val. Šv. Mišios aukojamos prie Prakartėlės aukojusių intencijomis.
  - Šventinamos Grabnyčių žvakės.
- ★ Vasario 3 d. – šv. Blažiejaus minėjimas ir pirmasis mėnesio penktadienis:
  - 8 val. Sudėtinės Šv. Mišios į Švč. Jėzaus Širdį aukojusiųjų intencijomis.
  - Šv. Mišių metu bus šventinamos vaškinės šv. Blažiejaus žvakės.
  - Po šv. Mišių bus atliekamos specialios apeigos.
- ★ Vasario 4 d. – pirmasis mėnesio šeštadienis:
  - 18 val. Šv. Mišios padėkos intencija ir už geradarius.